

דרך הדי"ף

מתורתו נול האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

חיי שרה | גיליון 52 | כ"ז בחשוון התשפ"ד

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה" גם המצבים הכי קשים של האדם הם מהשם ולטובתו

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה" ורש"י אומר במקום כולן שוין לטובה, שכל החיים שלה שווים לטובה והכל היה טוב בחיים שלה. צריך להקשות קושיה איך אפשר לומר על החיים של שרה שכולם שווים לטובה, שרה הייתה עקרה עד גיל תשעים, על זה אפשר לומר שהחיים שלה טובים? אשה שחטפו ולקחו אותה לבית של פרעה וחטפו ולקחו אותה לבית של אבימלך, על זה אפשר לומר שכל החיים שלה שווים לטובה? אשה שבעלה עבר עשרה ניסיונות קיומיים וזרקו אותו לכבשן האש, בית האסורים, על זה אפשר לומר על היסורים ששרה אמנו שחייה היו שווים כולן לטובה?

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, בן אדם יכול לעבור את כל הצרות שבעולם אבל ברגע שהוא יודע שזה רצון השם וזה מה שהשם שם אותו ונתן לו לעמוד במקום הזה, סימן שזה רצון השם והוא טוב עם זה, גם אם זה קשה וכואב אבל זה רצון השם. שרה אמנו לקחה את כל הניסיונות תשעים שנה בלי ילדים, השנים שהיה אברהם אבינו בבית האסורים, היסורים שלקחו אותה לביתו של פרעה ולביתו של אבימלך, עשרה ניסיונות של בעלה אבל היא אמרה זה רצון השם ולקחה את זה ברוח טובה, כולן שווין לטובה כי זה רצון השם, שרה קיבלה את רצון השם בהבנה ובשמחה כי זה רצון השם.

אדם צריך לדעת שבכל ניסיון שהוא נמצא יש שם דברים מיוחדים והוא צריך לחפש את הדברים המיוחדים שבתוך הניסיון, יש שם דברים שאין אותם במקומות אחרים. האדם צריך לקחת את הדברים המיוחדים שבתוך הניסיון ולהשריש אותם בנפשו ולחזק את נפשו מהם.

בכל בעיה שהאדם נמצא יש דברים טובים ועל האדם לחפש את הדברים הטובים שיש שם. אדם שנפל על הרצפה ידע לחפש ברצפה דברים טובים שנמצאים שם, ומתי שהאדם גבוה הוא לא רואה אותם אלא רק מתי שהוא נמוך הוא יכול לראות אותם. האדם צריך לאסוף את הדברים הנמוכים ולקחת אותם איתו כדי שמתו שיהיה גבוה, הם יהיו איתו הלאה למעלה כשהוא גבוה.

האדם צריך בכל ניסיון שיש לו, כולן שווין לטובה לדעת שזה רצון השם ועליו לשמוח וטוב לו כי זה מה שהשם רוצה שיהיה שם וישמח במקום שהוא נמצא. לכן שרה אמנו הגיעה לדרגות שהגיעה כי אצלה גם הרע וגם הטוב, העוני והצער שעברו, התשעים שנה שעברה בלי ילדים הכל שווה לטובה, כי ידעה שהכל זה מהשם והכל לטובתה.

רק 5 בקות קריאה היומ
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166

סרקו את הברקוד החדש
והצטרפו לקבוצה של כבוד
האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף
פינטו שליט"א

יקפידו להסתכל וללמוד את כל השיעורים, את כל הדברי תורה, כל הכללים, זה מתכון שבו ישכון אור, זה מתכון של בריאות הנפש, בריאות המחשבה ובריאות הראיה.

אם תיקח רק חלק או תראה מה משתלם ואיך משתלם ותשחק בזה, זה נהיה לאדם סם המוות במקום סם החיים. ניקח את זה לסם החיים ובכוח של סם החיים הזה נזכה בע"ה נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עוז ואורה וגדולה וישועה.

**כדאי הוא דבי שמעון
לסמוך עליו בשעת ההתקשרות**

הזרמנות הר פנמיית
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר היומי

**ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם
ולזכות בשותפות של
עשרות אלפי סיומי
הזוהר הקדוש**

**להנצחת הזוהר היומי
או הנצחת חודש לימוד מלא
במהדורת הזוהר היומי שתהולק בעשרות אלפי עותקים**

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה" אדם שמקיים מצוות כל ימיו גם אם ימות טרם זמנו יקבל שכר גם על השנים שהיה צריך לחיות

התורה הקדושה אומרת בפרשת השבוע "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה". נבוא ונשאל מדוע התורה כופלת ואומרת "שני חיי שרה", מה הפירוש של הדברים?

אלא אפשר לומר יסוד גדול, ידוע ששרה אמנו נפטרה לפני הזמן, שרה אמנו הייתה צריכה לחיות עוד כמה עשרות שנים אבל בגלל שראתה את עקידת יצחק פרחח נשמתה. אם כך, מתי שעלתה לשמיים הולכים לפי בית דין של מעלה היא חיה מאה עשרים ושבע שנים ועל השנים שנחסרו ממנה שמתה לפני הזמן האם תקבל שכר או לא?

אלא פה צריך לדעת יסוד גדול, מתי שאדם נפטר לפני הזמן הקב"ה הולך וסופר את החיים שלו, האם בזמן שהיה חי התנהג בקדושה בטהרה, בצניעות ובפרישות ורוב הימים היה בצדקות ובקדושה, אז הקב"ה ממלא לו את החיים גם את הזמן שלא היה חי בהם, הקב"ה ממלא אותם בזכויות כמו שהיה חי. אבל אם החיים שלו לא היו מלאים בתורה ובמצוות, הקב"ה לא ממלא את הזמן שנפטר בו לפני הזמן.

זה מה שאומרת התורה הקדושה (שמות כג, כו) "את מספר ימיו אמלא". אדם שמת לפני הזמן, הקב"ה ממלא לו את הימים שנחסרו לו בעולם הזה שמת לפני הזמן, במצוות ובמעשים טובים אם רוב החיים הוא הלך במצוות ובמעשים טובים. אם הוא לא הלך במצוות ובמעשים טובים, הקב"ה לא מביא לו את הימים האלה ולא נותן לו שכר על הימים האלה.

שרה אמנו שהייתה צדקת וקדושה ומתה לפני הזמן, הקב"ה נתן לה "שני חיי שרה" על שני הסוגים של החיים, על החיים שהיא חיה בצדקות ובקדושה וגם על החיים שהיא מתה לפני הזמן, הקב"ה מילא אותם כמו שהייתה חיה בהם ונתן לה שכר כמו שקיימה בימים האלה מצוות ומעשים טובים.

זהו יסוד גדול, גם אם נחסר פעם מהאדם לעשות מצוה אבל רוב החיים האדם כן קיים את אותה מצוה, הקב"ה ימלא את זה ויתן לו שכר כמו שקיים ממש את אותה מצוה.

שירת הרי"ף

שאלה:

כבוד מה הגבול בין ההתבטלות שלי לרב להשתלטות שלו על חיי?

תשובה:

אנחנו חושבים להשתלט על תלמידים זה דבר שהוא אסור. רב צריך לתת פרוג'קטורים, מנורות, להתנהג עפ"י התורה, עפ"י ההלכה. רב שנכנס לחיים של התלמידים ואומר להם: "תעשה ככה", "החיים שלך ככה", "תשתה ככה", "למה אכלת ככה", זה לא נקרא רב, זה לא נקרא דברים של רב. רב צריך לתת לאנשים הלכות, דברים, אבל לא להיכנס לאנשים לחיים שלהם. מקום שנכנסים לאנשים לחיים אז זה יוצא מהגבול של רב, זה נכנס לדיקטטור, זה נכנס למשהו של כת, למשהו שהוא לא בריא ולא טוב.

בחיים של האדם רב זה לתת פרוג'קטורים: "תלמד", "זה ההלכה", "זה התורה", "תעשה כך", "אל תעשה כך", אבל להיכנס לאנשים לחיים ולהיכנס לחיים בוודאי בדברים שהם חיים פרטיים של האדם ודברים שהם צנועים של האדם, אם רב או מישהו נכנס לכאלה מקומות זה משהו חולה ולא בריא וצריך להדליק מנורה אדמה קשה ביותר.

וככה קרו כל הדברים הלא טובים, שרב, "אני רב, אז מותר לי כך". לא, רב לא מותר לך כלום, לא מותר לך כלום, אין לך שום פריבילגיה של מותר. כן, צריך לכבד את הרב ומורא רבך כמורא שמים (אבות ד, יב) לכבד את הרב, לעשות את הכל טוב לרב. אבל שהרב יתחיל להיכנס לחיים של התלמידים שלו, לרדת להם לחיים ולהיכנס לחיים - לא, לא, בוודאי לא בבית ספרנו.

**"ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה"
כל שינוי ואפילו לטובה גורם צער ועצבות לאדם**

אמרו רבותינו (שבת קה): שכל הבוכה על אדם כשר מוחלין לו על כל עונותיו... א"ר יהודה אמר רב כל המתעצל בהספדו של חכם ראוי לקבורו בחייו. כל המתאבל ובוכה על תלמיד חכם זוכה לדברים גדולים ואדם ששומע שצדיק או תלמיד חכם נפטר ולא בוכה ולא מצטער, נענש בעונשים קשים ביותר.

בפרשת השבוע אנו מוצאים "ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה" וכתוב בתורה במילה ולבכתה כי קטנה. והרי בתורה כל אות וכל תג יש בו סודות ורמזים, אם כך למה כתובה האות כי קטנה, אלא אומרים המפרשים שאברהם אבינו בכה קצת על שרה ולא בכה עליה הרבה, אז צריך להקשות קושיה למה אברהם אבינו לא בכה על שרה, הרי אמרנו בראשית הדברים שאדם חייב לבכות על צדיק ושרה הייתה צדקת, המדרש אומר (ילקו"ש פר' נח) ואמר ר' יצחק יסכה זו שרה ולמה נקרא שמה יסכה, שסוכה ברוח הקודש. אם כך למה אברהם אבינו לא בכה והצטער צער גדול על שרה אלא רק מעט?

אלא אפשר לפרש ולומר כך, הגמרא אומרת (ר"ה טז): וא"ר יצחק ד' דברים מקרעין גזר דינו של אדם אלו הן צדקה, צעקה, שינוי השם ושינוי מעשה. יש כמה דברים שאם על האדם נגזר גזר דין קשה, זה קורע ומוחק את הגזר דין. אם אדם החליף את שמו או שאם אדם היה גר במקום אחד ועבר למקום אחר משנה מקום משנה מזל. צדקה וצעקה, מתי שאדם בתפילה וצעקה זה קורע את גזר הדין שאם נגזר עליו דבר קשה, זה הופך את הגזר דין.

חשבנו להקשות ולומר מילא תפילה מובן שקורעת גזר דין כשאדם מתפלל וכך גם צדקה, אבל למה מי שמשנה את שמו או מי שעובר מקום למה זה קורע את הגזר דין, אם קראו לו עד היום אברהם ועכשיו יקראו לו יצחק, למה זה משנה את הגזר דין או שאם היה גר בעיר מסוימת ועובר לעיר אחרת למה זה ישנה את הגזר דין?

אז צריך לדעת יסוד גדול, כל שינוי שאדם עושה בחיים שלו משפיע עליו לרעה וגורם לו עצבות. אדם שגר בבית קטן ועובר לבית גדול, אפילו שעבר לבית יותר מפואר יש לו בלב איזושהי עצבות. כל שינוי שהאדם עובר בחיים, הדבר החדש גורם לו לעצבות בחיים. לכן תמיד בין חורף לקיץ אנשים עצובים, בין קיץ לחורף אנשים עצובים, כל שינוי של זמן גורם לאדם עצבות והרגשה לא טובה בנפש כי אדם מתרגל לדבר הקודם ומתי שמשנים את הדבר הקודם לא נוח לאדם.

גם אם השינוי לטובה והאדם עולה בדרגה ועולה במדרגה, השינוי גורם לאדם עצבות. לכן צריך לשמח את החתן והכלה שבעה ימים אפילו שהם מתחתנים והם שמחים, יש משהו של עצבות בלב שלהם כי כל שינוי גורם לאדם עצבות בלב שלו.

לכן המשנה שמו של אדם קורעין לו גזר דינו, כי השינוי גורם לאיזושהי עצבות אפילו שהשינוי השם לטובה זה משהו בלב עצוב. אדם שעובר דירה אולי הוא שמח שעבר לעיר יפה לעיר טובה, אבל בלב יש עדיין עצבות והעצבות הזו כפרת עוונות.

על פי זה אפשר לומר יש כמה זמנים שקשים לאדם, הזמן הראשון ברגע שהאדם יוצא מהבטן של אמא שלו לאויר העולם זה רגעים קשים ביותר לתינוק, רק לא זוכרים את זה אבל זו טראומה שחרוטה בנפש של הילד לכל החיים. הזמן השני הקשה ביותר זה מתי שהנשמה הולכת מהעולם הזה לעולם הבא, רגע המוות הוא קשה ביותר מתי שמלאך המוות שם בפה של האדם שלוש טיפות כנגד קינאה תאוה וכבוד וככה לוקח את הנשמה של האדם וגם להסתגל לעולם הבא מהעולם הזה, זה דבר קשה ביותר.

אבל שרה אמנו שהייתה צדקת והחיים שלה היו עולם הזה ועולם הבא אותו

דבר, אז לה לא היה צער לעבור מעולם הזה לעולם הבא. לכן על נפטר צריכים לבכות כי הוא עובר את השינוי מעולם הזה לעולם הבא, אבל שרה אמנו שכל חייה הייתה בצדקות ובקדושה, מתהלכת בארצות החיים ומתהלכת בעולם הזה כמו בעולם הבא וסוכה ברוח הקודש, בשבילה לא הייתה אף עצבות.

וכך יובן כתוב בפרשה ולבכתה עם כי קטנה כי אברהם אבינו לא בכה הרבה על שרה כי לא היה עצב גדול בפטירה שלה אחרי שהלכה לעולם שכולו נוח בלי יסורים, בלי צער ואף דבר קשה.

**"מה' יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב"
רק הקב"ה מזווג זיווגים.**

בפרשת השבוע אנו רואים שאברהם אבינו שולח את אליעזר להביא שידוך ליצחק וכך מוצא אליעזר את רבקה שידוך ליצחק. וידוע מה שכתוב בספרים הקדושים שהקריאה מעוררת את הזמן ועל ידי הקריאה של הפרשה מתעורר גם כוח של זיווגים לאנשים ומי שיוזע לכוון טוב בפרשת השבוע יכול לזכות לזיווג הגון ולכן אנשים שלא זכו לשידוכים הקפידו בזמן הזה להתפלל ולעשות דברים לעורר את הזמן כדי לזכות בשידוך.

ידוע מה שמסופר על מלך גדול שפגש רב ושאל אותו מה הקב"ה עושה כל היום, הרב ענה לו שהקב"ה מזווג זיווגים כמו שהמדרש אומר (בר"ר סח, ד) הקדוש ברוך הוא יושב ומזוג זוגים, בתו של פלוני לפלוני, אשתו של פלוני לפלוני, ממונו של פלוני לפלוני. אמר אותו מלך לרב הגדול, גם אני יכול לעשות את זה. אמר לו הרב, הרבה לפניך ניסו ונכשלו וגם אתה לא תוכל.

חשב המלך שכן יצליח ובאחד הימים שיצא מהארמון ראה נערה יפת תואר עניה עוברת ברחוב וקרא לה, נתן לה את המכתב שתתן אותו לשר גדול בעיר רחוקה בממלכה שלו והוא יתן לה מאה זהובים. אותה נערה התחילה ללכת במצוות המלך ובאמצע הדרך עצרה אותה אשה זקנה וביקשה ממנה צדקה, אותה נערה ריחמה עליה ונתנה לה את המכתב שתעביר אותו לשר וכך תקבל מהשר מאה זהובים במקומה, הלכה הזקנה לשר והעבירה לו את המכתב.

כשפתח השר את המכתב, ראה שכתוב במכתב שהמלך מצווה אותו להתחתן עם האשה שתביא את המכתב, עמד השר באין אונים והתחתן עם אותה זקנה. עבר זמן המלך עשה מסיבה גדולה והזמין את כל האנשים והוא מסתכל על אותו שר ורואה שהוא לוקח עוגיות ואוכל ושם בכיסים. שאל אותו המלך למה הוא לוקח אוכל ועוגיות ושם בכיסים, ענה לו השר שזה בשביל אשתו. שאל אותו המלך מה יש לאשתו, אמר לו השר שהיא זקנה ואין לה שינים.

אמר לו המלך שהוא שלח אשה צעירה להתחתן איתו, ענה לו השר שלא ומי שהביאה לו את המכתב הייתה אשה זקנה. אז הבין המלך מה עשתה אותה נערה ומה אמר לו אותו רב גדול שרק הקב"ה יכול לזווג זיווגים.

האדם צריך לדעת שזיווגים הם רק ביד הקב"ה, כל העניין של זיווגים זה רק על ידי תפילה והכל בידי הקב"ה. "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום" (משלי יט, כא) אדם צריך להשליך יהבו על השם ולהשתדל להתפלל לקב"ה, כי הזיווגים שהקב"ה מזווג הם הזיווגים הנכונים וכמה שהאדם יחשוב ויתכנן, לא יעלה בידו כלום. אבל אדם שהולך בתמימות וביושר עם הקב"ה ומשליך את יהבו על הקב"ה, הקב"ה משפיע עליו שפע ונותן לו טוב.

הימים האלה הם ימים שיש בהם כוח לזיווג, יהי רצון שהקב"ה יזווג את כל מי שצריך זיווג בזיווגים הגונים ויהיה לכולם ישועה והצלחה.

בן אדם שפוחד מאנשים שרוצים לעשות לו רע או שאנשים שרוצים להזיק לו, יש פסוק שהוא סגולה לומר:

"וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הֵכּוּ בַסִּנְיָרִים מִקֶּטֶן וְעַד גְּדוֹל וְיִלְאוּ לְמִצַּא הַפֶּתַח" (בראשית יט, יא) - לקרוא את הפסוק הזה הלוך וחוזר, קדימה ואחורה שבע פעמים וזו סגולה גדולה לאדם להינצל מדברים רעים, סגולה ידועה של הרבה שנים לאדם להינצל אם מישהו רוצה להזיק לו.

היה איזה צדיק גדול שהיה לו עבודת השם גדולה, ומה עבודת השם שלו היתה? פדיון שבויים. כל היום היה הולך, מחפש מי בבית האסורים, פודה אותו. פדיון שבויים זו אחת המצוות הגדולות, רבי פנחס בן יאיר היה מוסר נפש על פדיון שבויים.

ויום אחד הוא הגיע לעיר, לקחו אותו לבית האסורים. הוא לא עשה כלום, לא ידע כלום, לקחו אותו לבית האסורים. והוא לא הבין למה. הוא ישב ואמר, ריבונו של עולם למה? אח"כ הוא יצא, בלי כלום, הם הבינו שהוא לא עשה כלום והוא יצא.

מתי שהוא יצא היה לו צער. הוא הלך לאיזה צדיק גדול, שאל את הצדיק הגדול, למה? אמר לו הצדיק, אתה כל היום עסוק בפדיון שבויים, הקב"ה רצה להראות לך ושתרגיש בגוף שלך, אדם שנמצא בבית האסורים מה מרגיש, כי אתה פודה אותם, שתרגיש מה אתה עושה וגם יהיה לך יותר מרץ ויותר כוח לפדות שבויים.

כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם ומלואו

ידע האדם שבכל זמן, אשר מרגיש רואה שבפתחו עומדים משברים וימים קשים, יקפיד בכל כוחו, לעשות חסד עם כל הסובבים עימו, וצדקה תציל ממות. ואדם, אשר רואה שפרנסתו קשה ביותר, ייקח על עצמו סגולה גדולה לשפע ולעשירות ולפתיחת אופקים ודברים חדשים בחייו, לקחת כלה יתומה, או ענייה ולקחת על עצמו חלק מן החתונה, או כל החתונה. ומקובלני מאבות אבותינו, שמי שמטפל בהוצאת חתן וכלה בוודאי יתום ויתומה או עניים, נפתחים לו שערי שמים בדברים אשר לא תיאר ולא שיער, וממרחק יבוא לחמו. וברכת ה', כאשר באה בזכות מצווה מרוממת כזו, היא תעשיר ולא תוסיף עצב עימה.

וידע האדם, ישנן עוד צדקות לא רק צדקה בכסף, להשתדל על פדיון שבויים, להשתדל לעודד אנשים אשר ימיהם קשים וצרותיהם מרובים, ובכל מסירות וגמילות חסד, אשר מקריב ונותן מעצמו לצדקה תחשב לו, כך נאמר על אברהם אבינו (בראשית טו, ו) "וְהָאֱמֶן בָּהּ וַיְחַשְׁבֶּהָ לוֹ צְדָקָה". ושמענו מעשה בשבת קודש, מידיד נפש מנגידי עם ישראל, אשר עולם התורה בדור זה עומד על גביו, שבזמן השואה האיומה, ברחו ארבעים ושתים רבנים חשובים ונכבדים לאיטליה, ושם נתפסו בידי הממשלה אשר רצתה להסגירם ולהעבירם לידי הרשעים הארורים. בארה"ב, שם נשמע הדבר, הייתה חרדה גדולה על כי ארבעים ושתים רבנים ואדמו"רים, מגדולי עם ישראל ימסרו להריגה מיידית ולעינויים קשים. ניסו כל העסקנים וכל אשר בידו לעשות הכל בכדי להצילם ולא עלה בידם מאומה.

הלכו לפני אחד מבני עליה, אשר הקים עולה של תורה באמריקה, הגאון רבי אהרן קוטלר, וסיפרו לו בצער גדול את אשר קורה. שאל אותם מי יכול לעזור, ענו ואמרו לו בכל הדרכים הרגילות כבר ניסינו וכלום לא עלה בידינו. אחר ענו ואמרו לו, הנה גרים כאן בניו יורק משפחה של אנשים מאיטליה, שיודעה כמשפחה אלימה ומסוכנת שכל הדברים הקשים והלא הגונים בידיהם, אולי הם יצליחו. מיד עמד רב אהרן קוטלר ואמר תקראו לראש שלהם שיבוא אלי מיד לישיבה. אמרו לו איך כבוד הרב יפגוש איש כזה, אמר להם הצלת חיים של ארבעים וכמה גדולים בעם ישראל הוא לפני הכל, וכל המציל נפש מישראל קיים עולם ומלואו.

הביאו את אותו אדם לישיבה של רבי אהרן קוטלר, נכנס אותו אדם שלא ידע מה רוצים ממנו, לפני הרב. שאל אותו אדם את רב אהרן קוטלר מה אתה עובד ומה עושה, ענה לו רב אהרן אני הראש של הישיבה הזו. שאלו רב אהרן ומה אתה עושה, ענה ואמר אני ראש של משפחה הגדולה והחזקה ביותר באמריקה. אמר לו רב אהרן ראש עם ראש יעשו עסק, תדאג שישחררו את הארבעים ושתים רבנים, ובתמורה אני אתפלל עליך שתאריך ימים, ותמות מיתת עצמך בשיבה טובה. למחרת בדרך פלא יצאו כל הרבנים לחופשי.

עברו יותר מעשרים וחמש שנים, והנה, באחד הימים מגיעים לישיבה מכוניות עם אנשים אשר לא נראים בני המקום כלל, ומבקשים דחוף את הרב קוטלר, יצא הרב קוטלר לקבלם, ואמרו לו: לא את הרב קוטלר הזה אנחנו רוצים את המבוגר. אמרו התלמידים שכבר נפטר לפני שנים. נענו הללו ואמרו אל הרב קוטלר, אבינו הוא זה שעשה עסק עם אביך, והברכה התקיימה, והוא נפטר כעת בן יותר מתשעים ושלוש שנים בשיבה טובה, כעת רצינו לעשות עסק שוב, שגם לנו תהיה ברכה לשיבה טובה ואריכות ימים.

הרי לנו, כי אדם שנותן, אדם שמקריב, אדם שעושה, אינו יודע כמה שכר וכמה טוב תהיה אחריתו. מובא בספרים הקדושים שכל צדקה וחסד ומעשה טוב אשר עושה האדם, נבראים מלאכים מאותם מעשים, אשר עולים לשמים. וכאשר יש מלאכים שחורים וקשים אשר באים להזיק לאדם, עומדים מלאכי הצדקה בשמים ונלחמים בל כוחם להכניעם שלא יגרם שום נזק ושום צער לאדם.

